

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ

Ὁ νέος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὅπως ἐκείνη μᾶς τὴν διηγείται μέσα ἀπὸ τὸ ἱερό εὐαγγέλιο ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ἦταν πλούσιος καὶ ὑψηλῆς κοινωνικῆς τάξης ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Μὲ λόγια πού περιεῖχαν φιλοφρόνηση πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ καὶ μέ πραγματικό ἐνδιαφέρον ρωτᾷ: τί νά κάνω διδάσκαλε ἀγαθέ γιά νά κληρονομήσω τὴν αἰώνια ζωή;

Γιατί μέ ἀποκαλεῖς ἀγαθό; τόν διόρθωσε ὁ Κύριος, μιᾶς καὶ ἀπευθύνασαι σέ ἀπλό ἄνθρωπο. Ἔνας εἶναι ἀληθινά καὶ ἀπόλυτα ἀγαθός ὁ Θεός. Συνεχίζει ὁ Κύριος ἀπευθυνόμενος πρὸς τόν νέο ἐκείνον καὶ τοῦ τονίζει πὼς πρέπει νά τηρεῖ τίς θεῖες ἐντολές πού δόθηκαν στόν ἄνθρωπο μέσω τοῦ Μωυσῆ ἀπὸ τόν Θεό (νά μή μοιχεύσεις, νά μή κλέψεις, νά μή δώσεις ψευδεῖς μαρτυρίες, νά τιμᾷς τόν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα...).

Φαίνεται ὅμως πὼς κάτι ἄλλο περιμένε ὡς ἀπάντηση ὁ νέος γιατί ἀμέσως ἔσπευσε νά τόν διαβεβαιώσει πὼς ὅλα ἐκεῖνα τοῦ ἦταν γνωστά καὶ πὼς τά τηροῦσε ἀπαρέγκλιτα ἐδῶ καὶ χρόνια. Κοιτώντας τόν στά μάτια ὅπως παραστατικά μᾶς ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστὴς, τοῦ λέει: ἓνα ἀκόμη σοῦ λείπει, ὅλα ὅσα ἔχεις ὅλη σου τὴν περιουσία πούλα τή καὶ μοίρασε τὴν στούς φτωχοῦς, ἀκολούθησε με καὶ ἔτσι θά ἔχεις κερδίσει ἐκεῖνο γιά τὸ ὁποῖο ἐνδιαφέρεσαι, τὴν αἰώνια βασιλεία.

Ὅλο αὐτό ὅμως πού τοῦ πρότεινε ὡς ἰδανικὴ ἀπάντηση στό ἐρώτημα-ἐνδιαφερόν του φαίνεται πὼς τόν ξεπερνοῦσε συνειδησιακά γιατί ἦταν νέος καὶ πολύ πλούσιος καὶ δέν μπορούσε νά ἀποχωριστεῖ τὰ πλούτη του. Ἔτσι κατηφῆς μέ τὴν ἀλήθεια πού ἄκουσε ἔφυγε. Βλέπετε ἀδελφοί μου πὼς ἐάν ὁ ἄνθρωπος δέν καταφέρει νά ξεπεράσει τόν ἑαυτό του, ἐκείνον δηλαδή τῆς ἄνεσης, τῆς καλοπέρασης, μιᾶς ζωῆς χωρὶς στερήσεις καὶ βιοτικῶν ἀπολαύσεων... δέν θά γευτεῖ τὴν αἰώνια βασιλεία.

Γι' αὐτό καὶ ὁ Κύριος ἀπευθυνόμενος στούς ἐκεῖ παριστάμενους λέγει: εὐκολότερο εἶναι νά περάσει μιὰ καμήλα ἀπὸ τρύπα βελόνας, παρὰ ἓνας πλούσιος στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ στήν ἐρώτηση ἀπορίας τῶν παρισταμένων, ποιός τελικά δύναται νά σωθεῖ; θά ἀπαντήσῃ (τά ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις δυνατά παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν). Ἐκεῖνα δηλαδή πού εἶναι ἀδύνατα νά γίνουν μέ τίς ἀσθενεῖς ἀνθρώπινες δυνάμεις, γίνονται ἐφικτά μέ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ. Ὅπως ἔγινε καὶ μέ ἐκεῖνο τὸ θαῦμα στήν Ἐρυθρὰ Θάλασσα, ὅπου τα νερά της κόπηκαν στά δύο καὶ ἔτσι κατάφεραν οἱ Ἰσραηλίτες νά περάσουν στήν γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ὅλα εἶναι δυνατά παρὰ τῷ Θεῷ ἀρκεῖ ὁ ἄνθρωπος νά προσκολληθεῖ σ' Ἐκεῖνον καὶ νά ἀπαλλάξῃ τόν ἑαυτό του ἀπὸ τὰ πάθη του. Τί εἶναι ὅμως αὐτό ποῦ ἀποκαλοῦμε πάθος; Πάθος εἶναι ἐκεῖνο πού ξεκινᾷ ἀπὸ κάτι λίγο ὡς κακὴ συνήθεια καὶ καταλήγει νά μέ ἐγκλωβίζει μέσα του, νά μένω προσκολλημένος σ'

αυτό. Στην περίπτωση αυτή έχουμε αιχμαλωσία ψυχής, αυτό ονομάζουμε πάθος.

Φαίνεται από την διήγηση της περικοπής πώς ο Χριστός παρότι μᾶς ἐπισημαίνει πώς είναι πολύ δύσκολο για κάποιον που ἔχει πλούτη νά σωθεῖ, ἐν τούτοις ὅμως δέν είναι ἀκατόρθωτο. Αυτό βέβαια συμβαίνει γιατί ὁ ἄνθρωπος ὅπως προαναφέραμε προσκολλᾶται στά πλούτη, στά ὑλικά ἀγαθά δηλαδή, καί ἐξαρτᾶται ἀπό αὐτά. Γίνονται προτεραιότητα στή ζωή του καί τότε ἡ καρδιά τοῦ γίνεται σκληρή ἀπέναντι στόν συνάνθρωπό του καί στόν ἴδιο τόν Θεό. Ἄρα ὁ Χριστός δέν καταδικάζει αὐτόν καθαυτό τόν πλοῦτο ἀλλά τήν προσκόλλησή σ' αὐτόν που γίνεται ψυχική ἐξάρτηση γιά τόν ἄνθρωπο. Ἴσως νομίζουμε ὅτι τά λόγια αὐτά τοῦ Κυρίου δέν ἀφοροῦν ὅλους μας ἄμεσα, μιᾶς που στήν πλειονότητά μας δέν εἴμαστε πλούσιοι. Ὡστόσο, ὁ κίνδυνος νά προσκολληθεῖ ἡ καρδιά μας καί ἡ φροντίδα μας στά βιοτικά πράγματα, στήν ἀπόκτηση ἀγαθῶν καί στήν ἐπιδίωξη τοῦ πλούτου, εἶναι κοινός γιά κάθε ἄνθρωπο. Σήμερα τό βλέπουμε καθημερινά γύρω μας, ὅπου ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος κυνηγᾷ τήν εὐημερία καί γίνεται δέσμιος του καταναλωτικοῦ πνεύματος. Βλέπουμε πώς ὁ ἀγώνας γιά τήν ἀπόκτηση ὅλο καί περισσότερων ἀγαθῶν καταλήγει σέ μιᾶ ἀτέρμονη αἴσθηση τοῦ ἀνεκπλήρωτου μέσα μας.

Μέσα μας ὅμως πρέπει νά ἀναζητήσουμε τήν προσωπική μας εὐτυχία, νά ἀνακαλύψουμε τόν θησαυρό που μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός μέ σκοπό τήν ἔνωση μαζί του στήν αἰώνια βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ὁ ἀγώνας μας αὐτός γιά ἐσωτερική τελείωση δέν εἶναι εὐκόλος, ἔχει ὡς ἐμπόδιο τήν ἴδια μας τή διάθεση νά θέτουμε σέ πρώτη προτεραιότητα τά βιοτικά, τά ὑλικά, τά χρήματα. Δέν εἶναι ὅμως ἕνας ἀγώνας ἀτελέσφορος, ἀρκεῖ νά μή ξεχνᾶμε μέσα στήν καθημερινότητά μας νά στρέφουμε τό βλέμμα μας καί τήν ἐλπίδα μας στό Θεό, τόν μόνο που μπορεῖ νά κάνει τά ἀδύνατα δυνατά.

π. Ἰωάννης Λεοντάρης

ἐφημέριος Μαρμάρων